

POSUDEK MAGISTERSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

katedra mezinárodních vztahů IPS UK FSV

Posudek na magisterskou diplomovou práci zpracovanou na katedře mezinárodních vztahů IPS by měl obsahovat Vaše vyjádření k následujícím bodům. Při zpracování posudku můžete použít následující část tohoto souboru, kde vyplníte své hodnocení do jednotlivých polí.

Jméno diplomanta/ky

Tomáš Šťastný

Název práce

Nórsko a integrácia do EÚ

Konzultant/ka práce

Irah Kučerová

Oponent/ka práce

Jan Karlas

semestr/rok

LS 2011/2012

počet stran

76

počet znaků

?

1. koncepce práce

- i. volba tématu, formulace výzkumné otázky a jejich zdůvodnění; přiměřenost, původnost;
- ii. teoreticko-metodologické ukotvení – výběr a zdůvodnění; metoda zpracování;
- iii. volba zdrojů, kritický rozbor literatury, příp. dalších použitých zdrojů;
- iv. struktura textu (úplnost, správnost a přiměřenost členění, logická provázanost);

i. Tato diplomová práce si klade několik různých cílů. Do popředí však vystupuje obzvláště jeden – nabídnout vysvětlení toho, proč Norsko nevstoupilo do EU zatímco jiné severské státy ano (s. 5). V této souvislosti autor formuluje hypotézu, že tomu tak bylo z ekonomických důvodů. Dále se práce snaží zodpovědět, zda může Norsko existovat i v případě silné a sjednocené EU (konkrétně pokud by EU měla vlastní fiskální a hospodářskou politiku a politicky se sjednotila). V této souvislosti práce vyslovuje domněnku, že ano. Naposledy se autor ptá, jaké je veřejné mínění Norů ve vztahu k EU. Hypotéza – Norové vítají sblížení s EU, ale nemají zájem se dělit o svůj sociální standard. Zvolené téma je pro diplomovou práci přiměřené. Původnost ale není předem zaručena. Dospět k ní lze pouze zapojením kvalitního teoretického a metodologického aparátu nebo vlastním empirickým výzkum, což ale nejsou silné stránky práce (viz níže).

ii. Autor v práci deklaruje použití svou teoretických přístupů – transakcionalismu a neofunkcionalismu. K tomuto se však vážou dva problémy: 1) jde o starší teorie evropské integrace, které při výzkumu národních preferencí a chování v EU vytlačily jiné přístupy (liberální mezivládní přístup, konstruktivismus), 2) oba přístupy jsou v práci spíše pouze zmíněny, aniž by byly nějak systematicky testovány nebo byly výrazněji propojeny s diskutovanými hypotézami.

Metodologie: práce deklaruje použité Millovy metody rozdílů. Ani ta však není systematicky použita. Podrobně je diskutován pouze negativní případ (Norsko), pozitivní případy

(ostatní severské státy) jsou probírány jen velmi zběžně.

iii. Ve zdrojích práce nacházíme dvě podstatné „mezery: 1) více zahraniční literatury, která by v souvislosti s tímto tématem měla logicky dominovat – z 24 akademických prací (nyní dávám stranou ne-akademické zdroje dostupné na internetu typu euaractiv.cz a businessinfo.cz) pochází 19 prací od českých autorů, pouze 5 jich je od autorů zahraničních! Nelze přeci předpokládat, že čeští ekonomové a politologové skutečně vytvořili o Norsku – ve srovnání s jinými evropské národy, včetně Norů samotných, a jejich publikací dostupných v angličtině – relativně nejvýznamnější práce ... Zahraniční a často velmi kvalitní literatura na téma vztahu EU a Norska je dnes již poměrně početná. Dvě práce Ingebritsen a Milse využití v práci jsou bezpochyby klíčové, ale stejně klíčová je např. i monografie především S. Gstöhl *Reluctant Europeans*, kolektivu vedeného M. Emersonem *Navigating the Stars: Norway, EEA, and the EU*, dále J. W. Moses *Nordic accession* a značný počet článků v zahraničních časopisech komparativní politologie a evropských studií zabývajících se vztahem Norska a EU (autoři např. A. Bieler, F. Granell, D. Jahn, I. Sogner, L. Svasand, A. Tovias). Celkově lze konstatovat, že práce vůbec nevyužívá odborné mezinárodní časopisy komparativní politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií.

2) v práci absentuje dnes již rozvinutá teoretická literatura o rozšiřování EU, která je zde stěžejní, zejména různé práce F. Schimmelfenniga, které jsou dnes pro jakoukoliv práci o rozšiřování EU naprosto nepostradatelné

iv. Struktura textu je v zásadě v pořádku.

2. zpracování tématu (výběr zdrojů pro jednotlivé aspekty zvolené problematiky, interpretace přebíraných poznatků, argumentace, formulace vlastních poznatků, včetně vyvození závěrů, přesnost vyjadřování; příp. práce s daty – úplnost, přesnost, správnost postupů; konformita s projektem);

Tomáš Šťastný ve své práci nabízí dobrý přehled vývoje vztahů Norska a EU. Popisuje velkou část podstatných okolností a také nabízí řadu podstatných faktů týkajících se tohoto vztahu. Svou práci se snaží zarámovat výzkumnými otázkami a hypotézami tak, aby čtenáři nabídl určité vodítko faktografickým materiálem. Uvědomuje si komplexnost problematiky a vedle politiky Norska jako státu tak sleduje také postoje politických stran a veřejnosti k evropské integraci.

Práce však bohužel obsahuje několik slabých aspektů. Nejzásadnější z nich je výběr zdrojů: pro zpracování tématu byly v rovině akademických zdrojů zvoleny především práce českých autorů, které nemají v rámci tohoto tématu žádnou komparativní výhodu, samy spíše shrnují, co se o tématu napsalo v zahraničí. Klíčové zahraniční práce absentují.

Slabiny má v práci i v rovině koncepčně analytické. Zvolené otázky nejsou souměřitelné: otázka po příčinách norského nevstoupení do EU je analyticky daleko komplexnější a složitější než otázka po veřejném mínění v Norsku o EU. Otázka, zda může Norsko existovat i v případě silné a sjednocené EU (konkrétně pokud by EU měla vlastní fiskální a hospodářskou politiku a politicky se sjednotila) je čistě spekulativní, protože takový stav dosud nenastal a otázku tedy nelze dost dobře zodpovědět. Zvolené teorie a metody nejsou v práci příliš využity, navíc dané teorie dnes nepředstavují standard při výzkumu postojů států k EU.

3. standardy vědeckého textu (bibliografie, odkazy, citace);

v pořádku.

4. stylistická a jazyková úroveň textu;

v pořádku.

5. formální úplnost výtisku (čestné prohlášení, obsah, resumé, projekt);

Práce neobsahuje povinný údaj o rozsahu – počet znaků.

6. dílčí připomínky (pokud nejsou uvedeny jako součást hodnocení výše uvedených aspektů práce); příp. náměty či otázky k obhajobě;

7. celkové hodnocení (práce ne/odpovídá požadavkům kladeným na DP; ne/doporučení práce k obhajobě; nejsilnější, příp. nejslabší stránky práce; příp. doporučení na zvláštní ocenění [pochvala děkana za vynikající DP]);

Přednosti a slabiny práce již byly shrnuty výše. Tomáš Šťastný ve své práci nabízí dobrý, do jisté míry i komplexní, popis vývoje vztahů Norska a EU. Vzhledem k výše poukázaným analytickým slabinám (nedostatečné teoretické a metodologické uchopení, problematičnost otázek, nepodloženost hypotéz) by však nebylo možné práci klasifikovat lepším stupněm než „velmi dobře“. Ač nerad, musím však navrhnout hodnocení práce ještě o jedním stupněm horším, tedy stupněm „dobře“. Je to v důsledku zdrojů, na kterých práce staví: výrazné opomenutí zahraniční literatury v rovině akademických zdrojů a dominance literatury české je v tomto případě zcela neopodstatněná. Doufám, že autor bude při obhajobě schopen se k poukázaným slabinám práce vyjádřit a zmíněné aspekty alespoň částečně obhájit.

8. navrhovaná klasifikace.

„dobře“

datum

podpis

17. 6. 2012